

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 73.193 van 22 april 1998

A. 72.431/VI-14.295

In zake : **VAN GOETHEM** Paulette,
Zaventemstraat 60
1140 Brussel,

tegen :

het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Evere,
dat woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Marc UYTENDAELE, advocaat,
Kapitein Crespelstraat 2-4
1050 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 10 december 1996 ingediende verzoekschrift, waarbij Paulette VAN GOETHEM de nietigverklaring vordert van het besluit van 24 juli 1996 waarbij de raad voor maatschappelijk welzijn van Evere haar bij wijze van tuchtstraf een terechtwijzing geeft, welke beslissing haar bij ter post aangetekende brief van 26 juli 1996 ter kennis is gebracht;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van Mevr. DAGNELIE, eerste auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 26 november 1997 waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 3 maart 1998, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 1 april 1998;

Gehoord het verslag van de heer LEWALLE, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. CRAN, advocaat, die voor verzoekster verschijnt en van Mr. UYTENDAELE, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van mevr. DAGNELIE, eerste auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de vordering.

1. Verzoekster is directrice van het "Home Roger DECAMPS" dat onder het OCMW van Evere ressorteert.

2. Op 24 juli 1996 heeft de raad besloten mevrouw VAN GOETHEM bij wijze van lichte tuchtstraf een terechtwijzing te geven;

Deze beslissing, die de bestreden handeling vormt, is bij ter post aangetekende brief van 26 juli 1996 ter kennis van de betrokkene gebracht.

3. Op 3 september 1996 heeft verzoekster een beroep ingesteld bij de Minister-Voorzitter van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest om de vernietiging van het besluit van 24 juli 1996 te verkrijgen.

De Minister-Voorzitter heeft de ontvangst gemeld van het beroep bij brief van 2 oktober 1996, maar de toezichthoudende overheid heeft geen uitspraak gedaan.

Overwegende dat de verwerende partij een exceptie van niet-ontvankelijkheid opwerpt ontleend aan het te laat instellen van het beroep; dat ze betoogt dat het indienen van een bezwaar bij de toezichthoudende overheid tegen een beslissing van de gemeentelijke overheid weliswaar de termijn stuit om beroep in te stellen bij de Raad van State tot op het tijdstip dat de termijn waarover de toezichthoudende overheid beschikt om uitspraak te doen, afloopt, maar niet tot op het tijdstip waarop die overheid de verzoeker in kennis stelt van hetgeen beslist is omtrent zijn bezwaar; dat ze erop wijst dat dit bezwaar de toezichthoudende overheid niet verplicht een beslissing te nemen, laat staan ze mee te delen aan de reclamant, zodat het de reclamant is die navraag moet doen naar de datum waarop de onzekerheid vervalst omtrent het voor tenuitvoerlegging vatbaar zijn van het besluit waarvan hij reeds kennis heeft en waarop de oorzaak van de stuiting van de termijn van beroep bij de Raad van State wegvalt; dat ze met toepassing van die beginselen op het onderhavige geval, tot het besluit komt dat het beroep te laat is ingesteld;

Overwegende dat verzoekster in haar wederantwoord stelt dat de verwerende partij niet beschikt

over enig stuk waaruit duidelijk blijkt wanneer de aan de toezichthoudende overheid toegemeten termijn is ingegaan, zodat ze niet met zekerheid kan stellen dat het beroep te laat is ingesteld; dat ze bovendien verklaart zich te refereren aan het oordeel van de Raad van State, maar er toch op wijst dat het niet billijk zou zijn ervan uit te gaan dat de "schorsing" van de termijn om een beroep tot nietigverklaring in te stellen automatisch afloopt zodra de termijn van 40 dagen gesteld in artikel 112, § 2, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn wordt overschreden; dat ze erop wijst dat de verwerende partij toen ze de bestreden handeling ter kennis bracht, haar niet heeft ingelicht over de mogelijkheid om een bezwaar in te dienen bij de toezichthoudende overheid, noch bijgevolg over de wijze waarop zulks behoorde te geschieden, waardoor ze rechtens de onoverkomelijke dwaling kan aanvoeren tegen de exceptie ontleend aan het te laat instellen van het beroep;

Overwegende dat volgens artikel 4, derde lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State de beroepen bedoeld in artikel 14 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, verjaren zestig dagen nadat de bestreden handelingen, beslissingen of verordeningen bekendgemaakt of ter kennis gebracht zijn; dat indien ze noch bekendgemaakt, noch ter kennis gebracht moeten worden, de termijn ingaat vanaf het tijdstip waarop verzoeker ervan kennis heeft gekregen; dat evenwel algemeen wordt aanvaard dat een bezwaar bij de toezichthoudende overheid die beschikt over een vernietigingsbevoegdheid de termijn van beroep bij de Raad van State stuit, op de tweevoudige voorwaarde dat dit bezwaar ingediend wordt voordat die termijn is

afgelopen en vóór het aflopen van de termijn die aan de toezichthoudende overheid is opgelegd om haar vernietigingsbevoegdheid uit te oefenen als gevolg van dat bezwaar, waarna de reclamant zijn recht om beroep in te stellen bij de Raad van State binnen een termijn van 60 dagen opnieuw kan uitoefenen; dat de reclamant, wil hij dat procedurevoordeel veilig stellen, ervoor moet zorgen navraag te doen naar de datum waarop de termijn ingaat alsmede naar de vervaldag van de aan de toezichthoudende overheid opgelegde termijn om haar bevoegdheid uit te oefenen en dienovereenkomstig de termijn moet berekenen waarover hij beschikt om de zaak voor te leggen aan de Raad van State;

Overwegende dat in dit geval de terechtwijzing als tuchtstraf bij ter post aangetekende brief van 26 juli 1996 ter kennis is gebracht van verzoekster; dat het bestreden besluit bij het provinciaal gouvernement is ingekomen op 19 augustus 1996, de datum waarop de termijn van 40 dagen waarover de toezichthoudende overheid beschikt om haar vernietigingsbevoegdheid uit te oefenen is ingegaan; dat die termijn afliep op 28 september 1996; dat verzoekster door op 3 september 1996 haar bezwaar in te dienen bij de toezichthoudende overheid, de termijn van beroep bij de Raad van State heeft gestuit; dat die termijn opnieuw is ingegaan op 29 september 1996 en zestig dagen later is verstreken, te weten op 27 november 1996;

Overwegende dat de verwerende partij er niet toe gehouden was toen ze de bestreden handeling ter kennis bracht, verzoekster op de hoogte te brengen van de weerslag die een eventueel bezwaar van haar kant bij de toezichthoudende overheid kon hebben op het verloop van de termijn van beroep bij de Raad van State; dat het verzoekschrift te laat is ingediend; dat de exceptie moet worden aangenomen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van verzoekster.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op tweeëntwintig april 1900 achtennegentig door :

de HH.	CLOSSET,	kamervoorzitter,
	HANSE,	staatsraad,
	LEWALLE,	staatsraad,
	HARMEL,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

P. HARMEL.

Ch.-L. CLOSSET.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.